

REVISTĂ LITERARĂ
portaj - satiră - umor
Registrată Tribunalul Arad,
Secția III Nr. 22/958

Director:
SIMION NICLEA

Redacția și Administrația
A R A D
Str. V. Babeș Nr. 10.
Telefon: 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual 3 dolari pt. America
500 lei pt. întrerinderile mijlocii;
1000 lei anual pt. marile între-
prinderi. Abonamentele se plătesc înainte.

Post cronică

După o tăcere ce ne-a fost impusă de interesele superioare ale țării, care ne-a chemat pe toți la hotare, ne reluăm azi apariția, în mijlocul greutăților create în afară de hotarele noastre și peste vrea noastră de pacinică și bună trăire cu toată lumea. Puși în fața unor stări ca cele pe care le cunoaște toată lumea, nu am făcut altceva decât să ne acomodăm la ele, căci nu vremea e sub cărma omului, ci bietul om sub cărma vremii, cum e statornicit înțelepciunea românilor din cele trecute vremi, pline de vijelii...

De aceea, urmând principiul că orice răgaz ce ni-l îngăduie vremurile noastre nestatornice, trebuie să-l folosim pentru o activitate care să sublinieze viața noastră românească aci la marginea țării, pornim la drum, în așezare și în vorbă: cu zâmbetul pe buze, cu gluma în vorbă și ironia în menită să îndreptăm lumina în vârful penitei...
Materia lor cu mintea ușoară cari în capul ce ai rostul vremurilor și nici nu pricepe marea dictează o anumită imperativă de viață condusă, îl fac atitudine, o arătați vast și mai sensibil, și mai vast. M. le critică și mai reacționar...

Să trecem însă, în viitor, toate noastre de azi și a. categorisite și ceste își vor găsi locu. rări, mentalitate variate, după împreju.

și putere de pricepere... bine, o clipă, Curtea de în fața mormântului dela n omagiu Argeș, pentru a aduce n omagiu postum celui ce a fost Arm. ind Căp. nescu, ministrul de o vară em. rgie, pe care-l zărisem în primăvară, st. ind de vorbă și interesându-se de nevoile sol- daților dintr'un regiment local...

Să ne închinăm un moment în fa. Catedralei noastre, innoită și sfințit, prin strădaniile P. S. Sale Episcopului Dr. Andrei Magieru și a colaboratorilor săi...

Și apoi să ne întoarcem iarăși la înțelepciunea bătrânească ce ne învăță că bietul om e sub cărma vremii, consacrand câteva șire celui mai senzațional și de necrezut eveniment al ultimilor ani: arestarea industriașului Max Auschnitt. Omul puternic, care trona în fruntea societății „Reșița” — și a celorlalte întreprinderi afiliate — și de atotputernicia căruia tremura o lume întreagă, s'a prăbușit.

Pornit dintre modeștii pereți ai unui magazin de fierărie din Galați, Max Auschnitt a ajuns în fruntea celei mai mari întreprinderi din țară. Din înălțimea aceasta s'a prăbușit, direct în duba comună care l-a transportat la închisoarea Văcărești... Măreție și decadență. Prilej de reflexii și îndreptar de conduită pentru mulți cari se erod sus și cari ușor se pot prăbuși.

Orice cădere, orice prăbușire, chiar dacă înălțimea dela care se produce nu e atât de amețitoare ca cea dela care s'a prăvălit Max Auschnitt are aceeași semnificație: treptele scării se a servit la urcare, au fost subrede..

Iată deci, că urcările vertiginoase întotdeauna ascund după ele subrezonanțe nebănuite, de chiar cei interesați; subrezonanțe cari atunci când te aștepti mai puțin, îți arată colții și te trântesc acolo, de unde numai rareori se mai întoarcе cineva..

Înceind această cronică a evenimentelor mai principale, petrecute în absența noastră din rândurile presei locale, ne adresăm abonașilor, cititorilor și prietenilor noștri, rugându-i să ne acorde și în viitor încrederea și dragostea ce ne-au arătat-o și în trecut, căci căci noi am rămas aceiași, — poate mai căliți decât până aci!...

s. nic,

EPIDEMIE?...

— Un adevăr: în timpul cataclismelor istorice apar și alte nenorociri — Câteva episoade din vremurile de azi —

Înmărirind, în timp și spațiu evoluția istorică a popoarelor, se va observa, ca fiecare cataclism a fost urmat și de alte nenorociri: epidemii, — boli, — foamete, sărăcie, războaie, etc. Era, așa dar, aproape imposibil, ca vântul războiului să bate azi asupra Europei să rămână singur. Și ca primă urmare să zău? — la noi în Arad s'a și o primă epidemie, contagioasă și exemplul și urmări: epidemia războiului. Unde te duci, unde te duci, cu cine vorbești nu auzi vorba, decât:

— Să-i că X divorțează?
— Ai auzit că Y nu mai stă cu asta de atâtea luni?
— Ai aflat că doamna Z și-a căsătorit bărbatul?

Întrebările aceste se repetă în varietate infinită de forme pe întreg teritoriul orașului, dela clasele mai sărace până la cele mai bine situate. Și să nu credeți că sunt vorbe de clacă. Nu. Căci ele bazează pe un adevăr destul de trist: o seamă de căsnici — tinere cât și bătrâne — s'au rupt sau sunt pe punctul de a se rupe, pentru motive ce nu sunt complet cunoscute, dar, se presupune de întemeiate, pe motivele respective...

nu ne amestecăm însă deodată, ci să așteptăm desfășurarea normală a lucrurilor...

În clipa momentului de față, să ne exprimăm un contrateios din Deva — să creiem o epidemie, artificială destul de rău a unor glume grefate pe buze și menite să mai abată căderile dela necazurile de toate...

În timpul concentrărilor la ordinea să începem și noi tot de a-

A început să bată pas de defilare și, reglementar, a dus ambele mâini la capelă, salutând ambele grade superioare, spre surprinderea și hazul ofițerilor..

Cheștia s'a petrecut tot într'un cantonament.

Unul vine mai târziu la masă. Celălalt îl luază în primire:

— Acu vii la masă?... vezi, nu mai ai scaun!...

— Cum n'am scaun?... Să fi văzut eu, „scaun” avusăi mai înainte, n'ați mai zice nimic!...

Seara la masă, în jurul gamelelor cu ciobă, discuția se încinge vioaie, disoluând accidental evenimentele din cursul zilei. Unul spune:

— D. plutonier major a spus că pleacă și noi toți l-am spus că ne pare rău de rău că ne părăsește...

— Da — reînd un altul — dar în gândul vostru v'ați spus: bine să pleacă odată!

Proprietara casei — gânda — având aceste intervenții și ea:

— Și eu voi zice tot așa când plecați acasă: vai ce rău îmi pare după voi, dar sunt foarte bucuroasă că plecați!...

Cu prilejul concentrărilor recente, unitățile au fost vizitate de confesorii militarți, cari au oficiat servicii religioase în cadrul cărora au adresat soldaților cuvinte de îmbărbătare.

În cursul unei astfel de cuvântări un confesor a spus, între altele, și următoarele:

— „Care dintre voi nu are acasă o bucată de pământ sau un pui de găină pe care sa le apere de dușman...”

La auzul acestora, un evreu replică:

— Eu n'au dija nici pământ de apărat și nici pui de găină, așa că eu pleacă dija acasă!...

Este un lucru cunoscut că întreaga presă democratică scrie că Germania e lipsită de alimente și în special de grășime, untură și ouă.

Pentru a demonstra că nu e adevărat, într'un oraș din Germania au fost aleși oamenii cei mai grași, desbrăcați apoi la piele și plimbați pe străzile orașului: să vadă lumea că ei au untură, grășime și ouă!

Apropos de unsoare!... Și la Arad începuse, pentru că un kilogram de porc viu costă mai puțin decât un kilogram de carne. Și atunci măcelarii s'au hotărât să nu mai taie.

Dar nu știu cum se face, că totuși în măcelării se găsesc cârnați proaspeți de porc, toată și alte derivate ale... porcilor?

Se spune că zilele trecute, d. Hitler s'a întâlnit cu d. Mussolini la Brenner, punctul de frontieră comun dintre Italia și Germania. Surpriza a fost mare pentru amândoi, mai cu seamă că d. Mussolini purta un splendid costum țirolez, ceea ce a făcut ca d. Hitler să-l lațrebe:

— Ce faci, Duce, aici în costumul ăsta țirolez?

— Învăț lodă, mea Führer! (lodă se numește cântecul specific al țirolezilor).

— Și ai învățat ceva până acum?

— Da, dar numai un singur cuvânt! — Care?

— Da - la - dier! — replică d. Mussolini la lodă...

Și una dela o logodnă. Petrecerea e în toi. Și logodnica, o brună tare brunetă, se adresează la un moment dat tarafului de lăutari (uități să vă spun că lucrurile s'au petrecut la Nădlas!):

— Să mi cântați „Doi ochi negri”!... Picolo se execută prompt și cu foz, acompaniat chiar de logodnica respectivă, în mijlocul admirației generale.

Fu rândul logodnicului să și cantele cântecul favorit. Acesta, un tânăr de vreo 39 primăveri, în liniștea generală cu care era așteptată dorința sa, se întoarse calm către lăutari și le zise:

— Mie să-mi cântați „Dacă n'au douăzeci de toamna...”

La banchetul ce-a urmat sfințirii Catedralei, cineva citind menu-ul remarcă:

— Ce fel de treabă-i asta: salată à la rus și budincă poloneză?... Cu Rusia mai merge dar, ce fel de neutralitate e cu polonezii de le mâncăm budinca?

r. b.

La judecătoria

— Acuzat, recunoști că ai furat o căpiță de lân?

— Recunosc, domnule Judecător. — Da ce te-a impus să comiți un astfel de delict?

— Foamea, domnule Judecător. — Felicitările mele, stăpnică foame ai mai avut.

Hălmagiu

— O problemă e mult discutată la noi: dacă un călugăr se poate logodi sau nu? Noi credem că odată ce poartă haine „cătănesci” se poate. Și cu atât mai mult, că fata-i frumoasă ca un trandafir bătut de brumă!...

— Foae verde siminic
La Hălmagiu nu-i nou nimic,
Nojiță când acasă vine
Doamne multe o să mai știe,
Dela sate și orașe,
Unde-a fost cântane-n case,
Foae verde iară deasă
Ilinț mustață crează
Treci pârduț strănge-n braț
Pe vecina cea... frumoasă.
Foae verde și-o poșea
De-a și tu podușule
Să ne spui trecăturile...
Foae verde și-o loșată
Leonte-al nostru când să-mbată
Fuge iute pândă acasă,
Fiindcă 'n drumul lui îi iasă
Mândrușica lui aleasă.
Foae verde și-o șclie
Feciorul nostru Arsenie
De el nimic nu să mai știe,
Fiindcă el e concentrat
Tocmai în biroul lui Kovács
Unde Sâmbăta se-adună
Câte o nană de cea bună,
Foae verde busuioc
Iovul, nostru cel frumos
Și-a scăpat diploma jos
Și acum în cântănie
Și-a deschis o brutărie,
Pe „Bravo!” când n'ajă primit
Doară voadă o'a venit
Mintea-n cap de cântănie
Că Nojiță a fost cântă
Că și el doar vrea să fie
Cu feciori 'n cântănie.

S. B.

Brad

Unul dudui blonde, care fredonează
meru tangoul „Pentru bani”.
„Pentru bani” ce tristă melodie
Din pieptu-și se desprinde,
Căci azi, adio prădălie,
Nu ai nimic ce vinde!
Unul măcelar care se laudă meru
că nu-i e frică de nimenei.
„Cu forța mea dobor pe ori și cine”
Ai spus-o unui procuror,
Cu dreptate, căci ca tine,
Nimeni nu-i la abator.

Guravăii

— Gheorghită (moșu) s'a dus peste
dealul Iosăcelului unde l-a leșit o ve-
verită în cale, fuge după ea o strânge
în brațe. Numai că a pășit pe dracul,
pentru că a strâns-o prea tare A fost dus
la primărie ca să plătească depăgubiri
celui ce a avut vererita.

Miniș

— Intrebăm pe micuțul nostru dela
primărie cum s'a simțit în timpul cât a
celebrat căsătoria fostei lui logodnice.
Dar unde au fost ceilalți ai primăriei de
tocmai pe tine căzu să o cununi? Asta
a fost pusă la cale cu câteva zile înainte.
Așa-i ce să face, Inghite pe noduri,
pe când altul... Ioane fi liniștit că și
vine și ție rândul și vei uita totul.

O explicație

Neapariția lui „Bravo!” se
datorește faptului că întreaga
noastră garnitură redacțio-
nală și administrativă, a fost,
și este și acum concentrată.
Cei ce-am venit, vom asigura,
pe mai departe, apariția re-
gulară.
Cerem abonaților să facă
și ei aceleași eforturi față de
noi, achitându-ne abonamen-
tele restante.

Nădlac

Pe vremurile acestea de bejamie se
mai întâmplă și minuni. O astfel de mi-
nune s'a întâmplat la Nădlac în ziua de
Sf. Dimitrie, când toți intelectualii și
conducătorii au încăput sub un acoperiș
ba ce-i mai mulți au mâncat, au beut
și au petrecut împreună și după câte
știu nu li s'a întâmplat nimic. Din con-
tră s'au simțit foarte bine. Aceasta poate
datorită simpaticelor și primitoarelor gaz-
de, nu știu. Știu însă un lucru, că acești
mulți intelectuali ai Nădlacului în loc
să trăiască în armonie și să fie cu toți
la datorie ori de câte ori este nevoie să
se la o inițiativă frumoasă, se ceartă și
se bătălesc toată ziua, iar când se întâl-
nesc cu toții ca prin minune, fac beții
și alte petreceri. După care, natural, ur-
mează bătălele și alte critici, mai ales
din partea așea ziselor cucoane.

— În Nădlac s'a mai întințat o in-
grășitoare de porci, dar să sperăm că
nu-i va face concurență simpaticul le-
vănăș și se va desființa înainte de a lua
proportii; cu toate că nouă ne ar pare
bine să fie cât mai multe îngrășătorii să
se lesnească porcii și să putem mânca
și noi o leacă de „șoancă”.

— Baci Petre vezi nu te mai sul ată-
ta pe moară că te ametește și vezi apoi
ce pășăști, în loc să te culci și să dormi
liniștit, te ei cu cuțitul după mulere și
după fată Dozane ferește de mai rău!...

Radna

Fetele din Lipove, dar mai ales cele
din Radna, se obișnuiră să le facă gard
armata concentrată. Civillilor le dăduseră
de furcă și îi puseră pe gânduri, căci
nu le au mai dat nici o importanță. Ime-
diat ce va pieca armata se vor întoarce
fără lacrimi dar cu puțină d'ala la nas.

La biroul de populație

— Ce fel de supus ești d'ia?
— Supus nevestel.

**De plecare
(BEREGSĂU)**

Cam fost rău ori c'am fost bun
Asta nu pot eu s'o spun.
Pentru unii-am fost nectar
Pentru alții prea amar
Și de-aceia nu voi da
Procură la nimenea,
Ca să spană cum am fost
Bun cuminte, rău sau prost.
Bun n'am fost, că n'a scăpat
Nici unul neînțepat
Sau direct sau indirect,
Ori cu drept și fără drept.
Acum plec și nu știu cum,
'Mi vine greu ce să vă spun.
Dar fiind darnic din fire
Vă las câte-o amintire...
Fratelui Andrei, trai bun.
Doamnei, tot la fel t-o spun,
Iară fratelui vecin
O flașcă mare cu vin.
Domnișoarei un Albu(m)
Talisman să-i fie 'n drum;
Prietenului Pera-i las
Saptelele, un filc și-un as;
Lui Filip pentru exploatare
Terenu de... vânătoare;
Lui Pișta 'n fiiece dimineață
Opt jâmiști dela piață;
Lui Cloșt, dardulia, grăsuț
Cei opt miș de lei... pierduți;
Colegului las pe Iliă;
Iar lui Gaia datorită;
Prietenului Ion Falniță
Un vagon de gărgăriță;
Gazde-i mele... ce nu are?
Lui îi las pe Moșă Soare
Și lui Ceacea Vasa i dau
— Câte pe-ai o să mai stau —
Treisprezece dinți în gară
Și-an primar miniatură...
Nu mai am, am terminat
Ori păcat ori nepăcat
Cei nemulțumiți să scrie
O tabără-adresată mie...

Pecica

Un tânăr de aici, ce-a făcut ce
nu, destul și bine că s'a îmbătat.
N'ar fi nimic, dar s'a pus să bată
pe unul ce i-a eșit în cale; și ghi-
nlon, era tocmai frizerul lui. Ori,
frizerul uitând că are de aface cu'n
client, a scos briceagul și... poc!...
Dar cum tânărul dispăru lovi-
tura s'a oprit în geamul unei căr-
ciumi care — natural s'a făcut jân-
dări!...

Nu știu cine-mi spunea, că nu
tot cel ce-a spart a și plătit... Oare?..

D-lui care n'pușcă... ori numai
se laudă (?)..

Ți-e așa de ciudă oare
Pe dl ce aici te-a pus,
Incă să fii în stare
De l cunoschi, să-l și răpus?..

Ori tu îți închipui
Că tot așa, bundoară,
Se impușcă un om
Ca și o cioară! (?)

Bârsa

Lungul nostru cel ce umblă după
dare l-a schimbat domiciliul a nu
știu câtea oră, doar, doar se mai
ingrășă, că de când a venit la noi
s'a tot mutat și nu s'a ingrășat,
deși și când mergea după dare prin
alte sate, venea la amiază acasă ca
să-și mănânce supă caldă. Și apă
nu bea el de lie unde ci numai din
fântâna unei fete ce a îndrăgit-o
— însă ea nu știe.

Ce nu face omul când e îndră-
gostit?

Dobraști—Bihor

E de observat că în ultimul timp
somnia cetățenilor nu mai este con-
turbat de acele nechezături de care
s'a mai vorbit. Cauza, e că cel mai
furlos membru al bergheliei s'a in-
hămat sau mai bine zis s'a înju-
gat, după unii în urma rănilor pri-
mite de săgeata lui Amor... după
alții, de frica pensionării dintre rân-
durile celor activi.

De observat e că s'a închis plaja
dela Luncaspric, terminându-se a-
proape cu acelaș eșec ca și excu-
sille, cu mica diferență că în loc de
sticle s'au pierdut cordoane.

Cât despre croitorie, doar stăt
că nu s'au obținut brevetele...

Posta redacției

Podișor — Reluăm activitatea.
Trimește material.
Stofa — N'a putut merge restul
de material, fiind susceptibil de alte
interpretări.
Traian-Rusu-Șirleanu — Tri-
mite-mi ceva material în graul nost
d'acasă.

Gurahonț

E acum o fi ce-o fi, că până
acum lu cum lu. Că dară la noi
până și babele s'au măritat, dar
mă nevestele și fetele! Dar nu
numai că s'au măritat-măritat mă-
ritat, dar cele nemăritate tot ne-
măritate au rămas! — ci au mai
cheltuit și bani. Așa că zău nu știm
ce va fi în ziua socotelilor. Dar pe
atunci vom și noi pe-acolo. Nu de
alta, dar ca să vedem și noi cum
lese!..

Critica scurtă

Hotellerul:
— Cum ați fost mulțumit?
— Așa ș'asa. Camera mi-aș fi
dorit-o mai mare, socoteala mai
mică, vinul mai vechi și camerista
mai tânără.

**Jucați cu încredere la
Loteria de Stat**

COLECTURA OFICIALĂ

Sediul Central: Cluj, Str. Reg. Marii
Sediul local: Ion Olariu Str. Brătia

Amu lumea s'o cântă

Lumea asta-i drept on șircuș!
Vez dă tăce 'n ie, șe vrei.
Tare faină-i, dă minunie:
Vez — și nu plăcești — doi lei.
Mă mrier, că n'or pus v'o mulă;
Să-ș țiară, ș'aiși țadulă.
C'amu lumea s'o cântă,
S'o nnoit și s'o domnit!

Bunăoară... în vecime,
Fără frică ș'or dat bani.
Fără martori, fără vecslă
Pă tărmin dă zăse ani.
Da amu, dă-i dai o sută,
O mai vez... la Doamnie-ajută!
C'amu lumea s'o cântă,
S'o nnoit și s'o domnit!

Meri la birt după răchie
Dai ș'aișea dă năcaz.
Nu-ș punie răchie 'n iagă
Numa până la grumaz.
Și la birt și la porție
Dai tăt numa dă cânie.
C'amu lumea s'o cântă,
S'o nnoit și s'o domnit!

Pân'amu fășiai opinca
Și la soață și la prunși
Din piele dă vacă tare
Bună pântru grele munși.
Amu vinz grău și țarișă
Și-ș iei din pcele dă mășă
C'amu lumea s'o nnoit
S'o cântă și s'o domnit!!

Doamna când să suie 'n gheze
Dă is trepcile pre sus
Nu poace păși dă sumnă
Că îi strămtă ca on fus.
Da să suie — Iuda mince
Că, să dăzbumbă năince.
C'amu lumea s'o nnoit
S'o cântă și s'o domnit!!

Nu zic: poace că îi binie
Dă mult șe s'or innoit.
Asta poș s'o vez pă drumuri le
Vara, când or flământie.
Dă nu-s su frăgari cetrușă
Au păpuși — pântru frăguleșă
C'amu lumea s'o nnoit,
S'o cântă și s'o domnit!!

On colop, o sumnă strămtă,
Doi păpuși la vârf cu nas.
Zișe „nu” în loc dă „și”!!
Și-i doamnă — cu gātu ras.
Ai dă așcea, tăt ce crege.
Se-i în foale nu să vege!
C'amu lumea s'o domnit
S'o nnoit și s'o cântă!!!

Lumea asta-i drept on șircuș!
Vez dă tăce 'n ie, șe vrei.
Tare faină-i dă minunie.
Vez și nu plăcești, doi lei.
Mă mrier, că n'or pus v'o muș
Să-ș țiară ș'aiși țadulă.
C'amu lumea s'o domnit
S'o nnoit și s'o cântă!!!

Traian Rusu

Pentru colaboratori

Colaboratorii și corespondenții
noștri, cari sunt pe acasă
rugăți pe această cale, să
activeze, trimițându-ne
lămuriri în condițiile d

Gila Iuân Nojiță șicire

Iacă mă că cu
conșentrările aleș-
cea am umblat și
io mai mult și căt
umbliă on văduvoi
când vre să să în-
soare și apu dacă
nu am fost niși io
niși domnu drector
d și niși șelalaliș Băravu nost
alcat pă urece și iacă o durmit
pă luni și mai binie. Că dară
gintră volu or fi criezut amu
Băravu nost o fi murit. Da
minte apăra și ferieșce gi așe
Tumna amu să să întâmplie
tabă ca asta când tōfi mucoși
șiori mari și tăce mucoasdie
șijuns gi lie umbliă gura gi dān-
șă că leșci la surect toamna în
la Șiria. Noa auzi tu! Că amul
minie și ge Băravu că amu aviem
șie scie. Numa on pic trebe să
șip pān oraș și pă sace să mă
șă coada ochiului paclo că vin
șpol pă săptămāna șelalaliă și
șun tāt șle am văzut și auzit
ș). Noa apu amu să merem mal
șce.
șă mă frașilor că am vniit o șira
șlap acasă și luce neam gh-ngit
șarā gi Băravu vouă vă tribe și
șdarius. Și am șococit act cu
șu drector și am zis că hal să
șiem și amu târziu cărindariu
ș carie vo plăcut vouă mai amu
șășe gi tarie. Șil scoacem. Lam
șgat în lucru și pāșd vo tri
șmānt o fi gata. Pānd atunși
șcumpārași alce cărindarie că
șărindariu minie care o fi tāt
șa mai amu anu, numa o șira
șlesnă că am auzāt io că amu
șe aveși bani că nu vași vāndut
șorșii că așceptași să să mal
șpască și li și cucuruzu. Apu io
șă mal așceptași, numa să aș-
ș și după cărindariu minie, că
șu io mă māniit tarie rāu.
șă să vă spun mă frașilor, că
șnd incoāș și inco cu conșien-
ș aleșce am oșijuns și inon sat
șdāșe șei pași pān Bānātu nost.
șic li bānāșeniil că is fruncea
șclu cum da mie tarie nu
șimpārat gi li. Is li oamini
șio nu tādāduesc da nus ca
șci gi pașia. Iacă la li gem
șle gi grāu și in ocoale nu
șă ce inorșit pāșd cap gi
șle gi pale, da feriască Dum-
șd gāșdșci la li grōgini și o-
șli numa ocolu gol și palle.
șdāșdșci tu on mār on pār on
șNimic pă fașa pāmāntului nu-
șmānt gol. Și pāngā garduri
șpānari nu ca la noi căce on
șvișin o pclerșic. Numa pā-
șlarā pānar gi gāngeșci căș
și așela rāl care primāvara
șșfioresc pānariil le māncā pe-
șzișle că au albinie și jac
șgi albinā ge așeia fainā gin
șle pānari da niși leac ge al-
șȘi cum iera pā vremea când
șprunille șiele bistrișā imi crā-
șșdāșdșle cum aș fi māncat una.
șiera. Și inon târziu numa
șbgetet moș gea nost gin cle
șhālmagi că să bagā in sat
șo așia acoperișā cu o poneavā
șpe să strāge hal la prune și
șe. Ca fript am sārīt și am
șam fugit să mă duc să cum-
șș nu num io da adroaple
ș. Noa apu lucru cumince li
șsā nat tu glodoveșe in sat
șșceptș pānd să indușā turle
șșres vniā cu tele tumna gin alt
șaco țarā ca să și lie vāndā. Io
șle, li mniērat pă șoamini așeia
șșoști is ocoști cāt dol fiscalāș

la on loc. La noi pă valea Gezni
oamini nus așe ge ocoști da dacă li
vorba ge așeia la li in grāgini gā-
șășci tāt șe își trebe și grumbe și
șmorcovi și șalātā și ge toamnā și
șge primāvarā și prunie și mere și
șmācriști.

Am mal fost io și pān alce sace
da ge oșelle vol mal povesti io gi
altā oardă că amu trebe să vă
mal spun că nu numa pă sace
is mulț feșiori mari amu și mulce
mucoasā la carie lio cam criescut
școarniile, da și alci la noi la oraș.
Da inco nu le am auzit io pă tăce
și ge așeia nu scriu amu nimica.
Că pă lāngā că nu le-am auzit io
niși vreme nu mal am astazi și niși
loc că o zis domnu drector sāt lās
și lut o țirā ge loc că și lei vre să
șscie nu șciu șle.

Noa apu amu pă gātace vă spun
mal odatā să nu vă grābișli să cum-
șpārași cărindariu, că acuș pāșd vro
ștri săptămāni eșā cărindariu minie.

Numa pānd atunși să foșești bi-
nie să nie trāmicești oareșcareva a-
șbolimence că darā amu tāt am fost
la concientrare și nu pre avem bani
gi popir și ge feșcic pāntru foale.

Al voștru
IUÂN NOJIȚĂ.

Încă una vânătoarească

Se știe că vânătorii constituie un fel
de castă internațională și cam... minci-
noasă, care se găsește în tot locul acasă.
Astfel zilele trecute, a sosit la Arad, un
grup de vânători din București. După
ce-au plecat, la masa vânătoarească dela
„Dacia”, unul dintre vânători povestea:

— Când vânătorii bucureșteni au in-
trat la mine, câinele se repezi la unul
din ei și începe să l miroasen, să-l lingă.
Caută omul să se debaraseze de el dar
nu fu chip...

— Bine frate, dar ce avea câinele
cu el?

— Nimic, numai pe vânător îl che-
ma Epurescu!

Câinele minune

E sezon de vânătoare. Vânătoare de
de tot felul. Vom povesti deci una vā-
nātoarească.

Unul dintre vânătorii arādani, pove-
tea zilele trecute la masa lor dela „Dacia”:

— Am un câine de toată minunea.
Duminecă am plecat la vânătoare de
iepuri. Merg, merg și la un moment dat
dat, câinele începe să sape cu ghiarele
dinainte. Vreau să-l îndepărtez, dar el
mărăile la mine și continuă să sape cu
mai multă energie. Indignat și curios
am început să sap și eu alături de el.
După vreun ceas, când groapa era de
vreun metru, ce credeți c'am găsit: O
tabacheră care avea pictat pe capac un
iepure!

Perfect

D. Funkelstein, bancher de me-
serle, e în căutarea unui șofer. Se
prezenteră mai mulți dar fără nicio
șansă. D. Finkelstein e deja f. pro-
tenșios. Un vlājgan, totuși li atrase
mai mult luarea aminte, dar nu a-
vea acte:

— Și, după cum spui, dia ru-
poți să-mi aduci certificate?

— Momentan nu, căci primul
meu patron e mort.

— Și ultimul?

— A, da sigur. Dela aceasta vă
pot aduce însă nu mai înainte de
una lună.

— Locuește departe!

— Nu, este în spital după ulți-
mul nostru accident.

Apare în curând Cărindariu lu

Iuân Nojiță

S'a pus în vigoare

Un nou plan de tragere

cu șanse extraordinare
pentru jucători, desfiin-
țându-se seriile duble și
clasele, și s'a înființat un
sistem de loterie pe tranșe

2 trageri în luna Noemvrie 1939

Tranșa I-a la 15 Noemvrie

Tranșa II-a la 18 Noemvrie

Câștigul principal va fi de

Lei 8 milioane.

precum și 21 câștiguri

de câte Lei Un Milion

Prețul unui șiert de loz

este tot de Lei 200.—

LOTERIA DE STAT

Jurământ

Dșoarei F. O.

Nu mi te'ncrezi nici astăzi, când sufletu-mi te cheamă?
Cu dragoste-adunată din piept curat de mamă??
Mi-e inima'ncărcată — și sufletul mi-e plin,
De lugeri de iubire — de — amor rupt din suspin.

Ni-e drumul drept — destinul, cu foarfecă de-aramă
Ori ce zăgaz ni-l rupe, cu furie-l destramă.
Mi-ești picur de lumină, să-ți răsplătesc nu pot!
Nu mi te'ncrezi nici astăzi, când inger te socot??

O, picure-mi o mână în inimă otravă
De-mi e un vis amorul — și dragostea bolnavă!
Când mort voi fi nu-mi cânte la căpătâi sticlești,
Mormântul plin să-mi fie, de spinii și de scajești!

Nu mi te'ncrezi nici astăzi, când sufletu-mi te cheamă?
Cu dragoste-adunată din piept curat de mamă??
Mi-e inima'ncărcată — și sufletul mi-e plin,
De lugeri de iubire — de amor — tors, din destin..

O, picure-mi o mână, în inimă otravă,
De-mi e un vis amorul — și dragostea bolnavă!!

Traian Russu Șirianu

Olteanul la București. La cafea

Stați în juru-mi toți juveții
Sunteți dela Nădășleși.
Și Marin istorisește
In oraș cum se trăește:
— Căci am colindat prin țară
Și pe iarnă și pe vară.
Neică, trenul cum mă duse,
Tumna în București mă puse.
Și ce zarvă zău mai tare
Ca'n Novaci la bălcu al mare!
D'apoi cășile, fârtate,
Nu le vezi vârful la toate,
Că-s acolo căși pe căși
Și deasupra alte căși..
— Ia mai taci tu mă Marine,
Multe minciuni dă din tine,
Ce băuși de te „turbuși”
Și crezuși că ne mințiși.
Zice Anica lui Tărăță
Dar zicând mai rău s'asmuță:
— Ia mai taci tu fă Anico
Că ce spusei eu nu-i nimica,
Ia să vezi pe „bulevar”,
Noaptea ce lumină tare,
Pe sârmă vine lumină,
Zău mămuca de te'nchină!
S'apoi niște bălea oale
Cică le zice traivane;
Ies din tren niște crâmpeie
Și fug, dracu să le ieie
Mai dibai cum fuge trenu
Pe meriști la Stan vecinu!
Eu umblam cu'n cobelete,
Toată ziua pe'ndelete,
Vindeam d'ălea dulci și moi
In ele cu bob de mei,
Ba oșet, pui de găină,
Zarzavat, ouă, suflină..
Iar femeile, fârtate,
Să le vezi cum umblă, toate,
Cu fustele doar de o șchioapă
Și groase, foaie de ceapă.
Unele au javre în lanț,
Un boboc de mază în brațe
Și boeri, cocoane, fete,
Poartă iarna ghețe în ghețe.
Măncă și gușteri uscați
Cu burlane îmbrăcați
Pe la gât și pe la mâni,
Ca șgarda unor câni.
Pe la gură roși cireși
Parcă măncă doar la leș.
Să vedeși altă drăcie:
Oare adevărat să bie?
Care sunt mai roși pe bot
Au dreptul la ăla, la vot,
Unele vor ministroaie,
Altele vor prefectoaie.
Să le faci tu surată
Parcă eu sult dipotat!
Și am văzut și alte bele
Ce le zice cafețele;
Unde în trei gogonele
Dă pe rând cu bețe în ele.
Aci boerii măncă gbiașă
De să răcoresc la mașe.
Și o minune și mai mare,
Zău că n'o să-mi dați crezare:
Avea unu o lădișă
Și o învârtea de o codișă
Și unde începe a cânta,
Neică, de parcă era dracu în cal
Ba văzui într-un perete
Un brebete încolibete,
Un brebete mare verde,
De vorbea ca și rumânul
Cam pe nas ca Ghiță Spănu.
Aci boerii rai măi
Duc pe cap de halea tari,
Cât o coșă și lucioasă
Da nu știu des găunoasă
Iar cucoanele mai toate
După cap duc mâțe moartel.
..De vaș povesti pân 'măine
Și încă mult mi-ar mai rămâne.
Mi se usă gātu neică,
Hai mai bine bem vre-o țuică
Voi mai spune și altă dată
Ce-oi vedea pe lumca-ailantă!..

— Scuzaji, vă rog, domnule,
rul pe care ședeți, îl citiți!
Asta vreau și eu!

Preotul satului se plânse în
bună zi, că l s'a furat cazanu
aramă în care făcea preotvase
lidu. Cine să fie hoțul? Nu a
omul nici o bănuială, căci satul
ciestit,

Duminecă, după slujbă sta e
vorbă cu mai mulți țărani și ca
obicei se întreba că cine o fi

— Părinte, zise un țigan ce
cultă și el s'o prinde el hoțul
o vrea ca să-l spargă pentru
să-i vândă!

O să se audă zgomotul în
sate!

— Taci mă țigane, nu fi pr
li umple cu pământ mă, și nu
auzi nimic!

— Să trăești părinte că m'ai
vățai, că nu știam zău, cum ea
Și se dădu țiganul de gol!

Interogatoriu...

— Și zici că ai stat acasă
luna cât am lipsit eu? In tie
noapte?

— Toată luna, dragă nevastă
— Foarte curios mi se pare
ai culcat cu găinile?

— Ași! Am citit și am le
până noaptea târziu. In tie
noapte până la ora 1..

— Ciudat! Sau s'au păcălit
dela electricitate.

— Dece?
— Au adus nota pe luna
cută și avem de plată numai!

Copil ordonat

Nicu are obiceiul să nu-și
bainele la loc, când se culcă
când mama intră în camera

culcare a băieșului, găsește
brăcămintea răspândită în toată
șarile odăiei. Atunci mama între

— Cine nu și-a atârnat
la cul înainte de-a se culca:
Sub plapomă, o voce răp

calm:
— „Adam”.

De ce n'a auzit!

Doi prieteni, amândoi însurați
întâlnesc la o bodegă și prind
sporovălesc, punctând replici

șprifuri recl. La un moment
unul spune celuilalt, după
duse pe gât conținutul unui

— Cum! Nicule, n'ai auzit
luna înspălmântătoare de eri
— Nu, Georgică, am ști

vorbă toată seara cu soacra și

Cele mai frumoase
terii, ceasornicele
mai precise, tacâ
și obiecte pentru cadou

COLOMAN HARTM

bijuter
ARAD, Palatul Minorților. Prețuri

Mica publicitate

Vizitați Salonul de frizerie
FAN CÂMPEAN, din Piața
No. 3. Serviciu prompt și

MAȘINI DE SCRIS de vân
de imprumut, la M. SZEGED
str. Brătianu 7. Tel. 11-44.

special de reparațiuni pentru
șini de scris, mașini de
tocuri rezervoare. Depozit

tie — șapirograf — indigo
accesoriile pentru mașinile

Juvets

Administrator: SIMION BUDEANU

Fructe de soluri alese în mic
și în mare vinde

HALADE FRUCTE

Str. Horea No. 12
Specialități de toamnă

Funcționar de Stat

Un funcționar în retragere, nu
prea bătrân, instruit, dotat cu o fi
losofie personală, dar amabili se
azeză la masă într-o cafea.

— Ia-i o cafea? îl întreabă vecinul.

— Nu, dragul meu! Eu am fost
toată viața funcționar de Stat și
cafeaua mă împiedeca să dorm la
birou.

„Podgorii”

— La o școală primară din Podgo
riile Aradului, o doamnă învățătoare care
avea conducerea lucrului de mână, a
admis în școală să se facă inscripțiile
următoare.

1. „Știi tu când te tineam pe brațe
și-mi jurai amor, știi tu?”

2. Fără canal țegverem, barna le
gely a kedvesem (rom. lingura de bu
cătărie mi-e arma, brunetul lubit).

Aceste inscripții au fost cusute de e
levele cl. III de sub conducerea unei
învățătoare din comuna unde-și fac tram
vazele incrucișurile.

Întrebăm pe dna inv. cele două ins
cripții sunt în programa analitică?

Avertisment

— Victor mi-a spus că aș fi a
opta minune a lumii.

— Și tu ce i-ai răspuns?

— I-am spus să se ferească gro
zav să nu-l prindă cu vreuna din
celelalte șapte.

Diplomație

Cuvântul unui copil care cuprinde
întreaga diplomație:

— Uite, îmi împart prăjitura cu
tine. Tu la bucășica asta mică și
drăguță, iar eu am să iau bucaș
cea groasă și urâtă.

Atențiune!

Doamnele și Domnii, cari doresc să
poarte un costum elegant și la precizie făcut
după corpul D-oastră să se adreseze

Croitoria: GHEORGHE GHIURIȚA

Arad, Calea Aurel Vlaicu No. 19 vis-a-vis cu gara C.F.R.
Execută tot felul de uniforme, cu cele mai reduse prețuri.